

Rendelkező rész

A 2007. december 11-i 2007/66/EK tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy — amennyiben a jogorvoslati eljárásban a nyertes ajánlattevő, akinek a szerződést odaítélték, és aki viszontkeresetet nyújtott be, elfogadhatatlansági kifogást emel a keresetet benyújtó ajánlattevő keresetösségi jogának hiányára hivatkozva, azon az alapon, hogy az utóbbi által benyújtott ajánlatot az ajánlatkérőnek ki kellett volna zárnia azért, mert az nem felelt meg az ajánlattételhez szükséges dokumentációban előírt műszaki leírásnak — ezzel a rendelkezéssel ellentétes az, ha e keresetet az elfogadhatatlansági kifogás előzetes vizsgálatát követően elfogadhatatlannak kell minősíteni, anélkül hogy határozatot hoznának arról, hogy akár a szerződést elnyerő ajánlattevő, akár pedig az alapkeresetet benyújtó ajánlattevő ajánlata megfelelt-e az említett műszaki leírásnak.

(¹) HL C 151., 2012.5.26.

A Bíróság (ötödik tanács) 2013. július 4-i ítélete (a Tribunale di La Spezia (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Simone Gardella kontra Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(C-233/12. sz. ügy) (¹)

(A valamely tagállamban megszerzett nyugdíjjogosultságok átvitele — EUMSZ 45. cikk és EUMSZ 48. cikk — Olyan nemzeti szabályozás, amely nem biztosítja a nemzeti társadalombiztosítási szervhez befizetett nyugdíjjárulékokból képződött tőkének egy másik tagállamban székhellyel rendelkező nemzetközi szervezethez történő átvitelének jogát — Összesítési szabály)

(2013/C 245/06)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di La Spezia

Az alapeljárás felei

Felperes: Simone Gardella

Alperes: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Tribunale Civile di la Spezia — Az EUMSZ 20., EUMSZ 45., EUMSZ 48. és EUMSZ 145–147. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 15. cikkének értelmezése — Az eltérő tagállamokban megszerzett nyugdíjjogosultságok átvitele — Másik tagállamban székhellyel

rendelkező nemzetközi szervezet munkavállalója — Olyan nemzeti szabályozás, amely nem biztosítja a nemzeti társadalombiztosítási szervhez befizetett nyugdíjjárulékok érintett nemzetközi szervezethez történő átvitelének jogát — Az ilyen átvitelt lehetővé tevő megállapodás megkötésének az érintett társadalombiztosítási szerv általi megtagadása.

Rendelkező rész

Az EUMSZ 45. cikket és az EUMSZ 48. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely nem teszi lehetővé, hogy az adott tagállam azon állampolgárai, akiket valamely más tagállam területén székhellyel rendelkező olyan nemzetközi szervezet foglalkoztat, mint az Európai Szabványügyi Hivatal, átvigyék a származási tagállamuk területén megszerzett nyugdíjjogosultságaik tőkeértékét e szervezet nyugdíjrendszerébe, ha az említett tagállam és nemzetközi szervezet nem kötött az ilyen átvitelt lehetővé tevő megállapodást.

Amennyiben a valamely tagállamban korábban megszerzett nyugdíjjogosultságok tőkeértékének egy másik tagállamban működő új munkáltató nyugdíjrendszerébe történő átvitelére vonatkozó mechanizmus nem alkalmazható, az EUMSZ 45. cikket akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely alapján az öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapításához nem vehető figyelembe az európai uniós polgárok által a valamely másik tagállam területén székhellyel rendelkező olyan nemzetközi szervezetnél teljesített foglalkoztatási időszakok, mint az Európai Szabványügyi Hivatal.

(¹) HL C 217., 2012.7.21.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-506/11. sz., Peek & Cloppenburg KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2013. április 18-án hozott ítélete ellen a Peek & Cloppenburg KG által 2013. június 17-én benyújtott fellebbezés

(C-325/13. P. sz. ügy)

(2013/C 245/07)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Németország) (képviselő: P. Lange ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Németország)

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-506/11. sz. ügyben 2013. április 18-án hozott ítéletet;

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 53/2005-1. sz. ügyben 2011. február 28-án hozott határozatát;

— a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Peek & Cloppenburg KG-t (Hamburg) kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező arra hivatkozik, hogy a „jogok alapján [...] megtilthatja a későbbi védjegy használatát” kifejezés téves értelmezésével a Törvényszék megsértette a közösségi védjegyről szóló rendelet ⁽¹⁾ 8. cikkének (4) bekezdését.

A Törvényszék megállapításával ellentétben nem lehet abból kiindulni, hogy az e rendelkezés által meghatározott egyetlen követelmény kizárólag abból áll, hogy a hivatkozott megjelölésnek a helyi mértéket meghaladó jelentősége legyen. A vitatott kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az tovább korlátozza azon, nem pusztán helyi jelentőségű megjelölések körét, amelyek a felszólalást megalapozhatják. Ezen értelmezés szerint a vitatott nemzeti jognak a jogosult számára jogot kell biztosítania arra, hogy a korábbi védjegy használatát a jogosult származása szerinti tagállam teljes területén megtiltsa.

Ezen értelmezés mellett szól a közösségi védjegybejelentéssel szembeni felszólalási eljárás célkitűzése, a 207/2009 rendelet 110. cikke és 111. cikke, valamint a 2008/95/EK irányelv ⁽²⁾ 4. cikke (4) bekezdése b) pontjában, illetve a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésében foglalt azonos feltétel.

A német jogalkotó helyesen járt el, amikor a 2008/95/EK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontját azon értelmezés szerint ültette át a nemzeti jogba, hogy a kérdéses jognak a jogosultja számára jogot kell biztosítania arra, hogy a korábbi védjegy használatát a Német Szövetségi Köztársaság teljes területén megtiltsa. A jogvita szempontjából meghatározó a „jogok alapján [...] megtilthatja a későbbi védjegy használatát” kifejezés értelmezése.

A fellebbező másodlagosan arra hivatkozik, hogy a Törvényszék „a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű” kifejezés téves értelmezésével megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdését. Ebben a tekintetben a fellebbező a felszólalási eljárás célkitűzését, a felszólalás megalapozására alkalmas nemzeti megjelölések köre korlátozásának célját, illetve a 207/2009 rendelet 110. cikke és a 111. cikke, valamint a 2008/95/EK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja közötti normatív összefüggést veszi alapul.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).

⁽²⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.).

A Törvényszék (ötödik tanács) T-507/11. sz., Peek & Cloppenburg kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2013. április 18-án hozott ítélete ellen a Peek & Cloppenburg KG által 2013. június 17-én benyújtott fellebbezés

(C-326/13. P. sz. ügy)

(2013/C 245/08)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Németország) (képviselő: P. Lange ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Németország)

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-507/11. sz. ügyben 2013. április 18-án hozott ítéletet;

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 262/2005–1. sz. ügyben 2011. február 28-án hozott határozatát;

— a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Peek & Cloppenburg KG-t (Hamburg) kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező arra hivatkozik, hogy a „jogok alapján [...] megtilthatja a későbbi védjegy használatát” kifejezés téves értelmezésével a Törvényszék megsértette a közösségi védjegyről szóló rendelet ⁽¹⁾ 8. cikkének (4) bekezdését.

A Törvényszék megállapításával ellentétben nem lehet abból kiindulni, hogy az e rendelkezés által meghatározott egyetlen követelmény kizárólag abból áll, hogy a hivatkozott megjelölésnek a helyi mértéket meghaladó jelentősége legyen. A vitatott kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az tovább korlátozza azon, nem pusztán helyi jelentőségű megjelölések körét, amelyek a felszólalást megalapozhatják. Ezen értelmezés szerint a vitatott nemzeti jognak a jogosult számára jogot kell biztosítania arra, hogy a korábbi védjegy használatát a jogosult származása szerinti tagállam teljes területén megtiltsa.

Ezen értelmezés mellett szól a közösségi védjegybejelentéssel szembeni felszólalási eljárás célkitűzése, a 207/2009 rendelet 110. cikke és 111. cikke, valamint a 2008/95/EK irányelv ⁽²⁾ 4. cikke (4) bekezdése b) pontjában, illetve a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésében foglalt azonos feltétel.